



EL CONVIDAT

LES DUES BESSONES

Les dues bessones eren tres però una es va morir fa temps. Es deien –diuen– Dolores, Dolors i Carme. La Dolores, com el nom indica, era de la part materna, castellana i molt sentida. I per distingir-la de La Dolors, com que era molt vehement li deien Dolores la Pasionaria. Les dues bessones de la part de pare, catalana, eren més modosetes... i encara ho són.

Diu la rondalla, que les dues bessones orfes de germana, varen tenir seriosos trastorns de la personalitat. Volien omplir el lloc que havia deixat la Dolores però no se'n sortien fins que un dia un mag

dolent però de bones intencions, els va inocular el virus de la política (que és com el Covid però sense cura). I les germanetes, van entrar a un partit polític Esquerra Republicana que també es molt sentida a la catalana.

Durant un temps les coses van anar bé. Les nenes es dedicaven a fer coses bones i alhora, quan algun obstacle se'ls posava per davant, treien l'esperit de la Dolores, es queixaven una estona i tornaven a l'equilibri.

Tan disposades i fermes se les veia que

poc a poc escalaren posicions dins el seu grup. Les invitaven a totes les festes i balls, les portaven d'excursió i a vegades fins i tot les deixaven parlar als invitats. Al final les van nomenar reines del partit i les van col·locar en lloc d'alta responsabilitat. La felicitat regnava a la casa els pares ploraven recordant a la Pasionaria Dolores. “Nos han salido igualitas a la Dolores” deia la mare amb orgull... Però un llop d'orelles llargues, dents afilades i cua caiguda, s'apropa sigil·losament a la casa.

El llop, diu la llegenda, era estranger però això no afecta al gruix de la història. El que sí la condiciona és que les dues germanes van oblidar que venien de la part paterna –catalana- i que per molt que volguessin, mai no podrien tenir l'esperit revoltat de la germana morta.

I així fou com a la primera de canvi, la Carme i la Dolors van ser raptades pel llop de camí al Parlament i que les va pujar en una furgó policial i les va jutjar i que porten un fotimer d'anys a la presó. Elles es queixen, sí, però poquet, a la catalana, en paper de víctimes conformades, apel·lant a lleis i consciències enlloc d'agafar el micro, aixecar el puny i cagar-se en alguna cosa sagrada. Just el que hagués fet la seva germana de la banda castellana. I l'únic que dona fruit a la societat espanyola.



LA KINTA FORKA

¡LA GUERRA HA TERMINADO!

Som a l'abril de 2021. Com passa el temps! Cal dir que després de la 14èna modalitat de confinament vaig deixar de comptar. Tretze mesos amagant-me pels jardins amb amics d'infortuni, fugint dels controls als carrers i als límits comarcals per escapar de les multes i els tocs de queda. Fixa't, no hem tingut ni temps d'avorrir-nos. Ara cada matí és la promesa d'una nova aventura! Un dia al Born on se celebra a l'aire lliure una exposició sobre les dones. Una nit de lluna plena al port, dormint a casa d'una amiga. El dia següent amb el llibre del periodista Antonio Talia: entre Reggio de Calàbria i Siderno, al sud d'Itàlia, la regió amb més densitat de crims del món.

I ara que ja ens hem fet una raó el Pedro Sánchez diu que en poques setmanes declararà la fi de la guerra contra el virus. El Macron, a França, diu el mateix i la Merkel a Alemanya i altres... Innocent de mi, vaig telefonar a la Generalitat i a la Moncloa preguntant si el VIRUS havia mort... Em van penjar el telèfon però ja va



ser un reconfort que despengessin tot i que no vaig poder ni acabar la frase.

Ara espero el comunicat oficial... ”En el día de hoy, cautivo y desarmado el Covid-19, la guerra ha terminado. Las tropas gubernamentales han alcanzado sus últimos objetivos militares con el control de la población y total sumisión del sistema sanitario”.

Després vindrà el farciment en interminables cites sobre les víctimes a cada estat de la UE, del Japó, de... O per discutir de nínxols i cremacions dels cent mil morts llargs a cada país. O el que és pitjor, tornaran a omplir les teles i ràdios, de tertulians avorrits parlant del que no saben i d'emissions sobre el Barça i el Real Madrid. Ha, no, això sí que ja no ho podré suportar... sort que el VIRUS no està mort i continua de parranda!!!

